

VALL DE MUR

De la Roca al Morral del Drac pel Daví, la Morella i els Òbits. Retorn per Santa Agnès i el Dalmau.
Vallès Occidental

Distància	12,8 km
Desnivell acumulat	816 m
Nivell de dificultat	mitjana
Data	12 de febrer de 2014
Cartografia	Ed. Alpina. Sant Llorenç del Munt i l'Obac (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6145075

La de Mur, al sector llevantí del Parc, és una petita vall entre la Roca Mur al nord, la Castellassa del Dalmau a migdia, la Morella i el Turó de les Nou Cabres a ponent i les Arenes a llevant. Hi subsisteixen dos masos: el Daví i el Dalmau. I diversos punts d'interès com la pròpia Roca Mur, la Pinassa del Dalmau, el Pi de les Quatre Besses o l'esglésiola romànica de Sant Pere de Mur.

El nostre itinerari però s'ha centrat més en els turons i carenes que tanquen la vall per ponent. Una zona, excepte al tram superior, poc concorreguda, on hi conflueixen –com és habitual a tot el Parc– nombrosos camins i pistes poc o gens senyalitzats, on el mapa i el GPS ens resulten imprescindibles sinó en som bons coneixedors. Aquesta diversitat de camins fa possible múltiples variants.

Accés. Per la B-124 entre Castellar del Vallès i Sant Llorenç Savall, entre els punts quilomètrics 17 i 18. Pel costat del pont de la Roca, que travessa la Riera de la Vall d'Horta, prenem la pista pavimentada (rètols indicadors), que puja pel marge dret. La deixem al cap de 230 metres, per baixar a mà dreta a la zona d'aparcament (7 places). A l'altre marge hi ha el mas i la granja de la Roca.

Aparcament de la Roca (1055 m)

Retornem a la pista i, a l'altre marge, prenem un camí al costat de la pista a Can Garriga, pel marge dret del Sot de Fontanet. És molt fressat (tram de la Matagalls-Montserrat). Pugem fins atènyer una pista, sobre la urbanització de les Marines, que prenem a mà dreta. A la bifurcació (GR 173) continuem recte rebutjant el ramal de la dreta.

Coll de Palomeres (559m)

A la dreta surt el camí a la Pedra d'Àliga. Continuem per la pista fins que, en un revolt a l'esquerra, l'abandonem per un ben definit camí a mà dreta per on baixem al Camí del Daví. El prenem a mà dreta, travessant el cademat (1).

El Daví (555m)

Antic mas documentat d'ençà el segle XII, reformat el XIX. En bon estat de conservació.

Deixem la pista que puja al Coll Gavatx i, per sota del mas prenem un camí vers W, fins a la font del Daví (habitualment seca).

Reulem uns metres i seguim un camí carreter vers el S. (2). Deixem a l'esquerra un camí que retorna al torrent i poc més endavant, en una cruïlla, el que baixa a Sant Pere de Mur (esquerra) i el que ho fa fins prop de la Pinassa del Dalmau (recte). Anem a la dreta, per un corriol poc fressat però ben evident que s'enfila per l'esquenall de la Cadireta.

La Cadireta (747m)

Formada per dos turons entre els de les Nou Cabres i la Morella. Des del més alt, el ponentí, hi podem albirar una de les clotades més feréstegues del Parc, envoltada de cimals amb parets que cauen a plom sobre les canals Fonda i de Santa Agnès.

Entre aquestes dues canals s'alça l'imponent Turó de les Nou Cabres al que solament s'hi accedeix escalant. El nom li ve d'una llegenda ben coneguda (3).

Per enfiletar-nos a la Morella, alterosa vers el N, ho farem per un corriol que hi puja per l'esquenall, evitant tant com pot la canal.

Guiats per fites i senyals de pintura vermella fosforescent, resseguim la carena de la Cadireta, perdem uns metres, rebutgem a l'esquerra el camí a la Canal Fonda i, flanquejant per sota les Fibles del Daví, creuem la de la Morella i ens enfilem sobre un contrafort de l'esquenall on, per la dreta, s'ajunta un dels camins de la Canal de la Revella. Prosseguim per l'esquenall.

En una àmplia lleixa, deixem a mà esquerra (fites) un corriol que, creuant la canal, puja al camí entre l'avenc del Daví i els Òbits (4).

Poc més amunt unes sirgues ens ajuden a superar el pas més rost.

La Morella del Daví (890m)

Atenyem pel S el peu de la talaia. La flanquegem per una lleixa de l'obaga (W), amb algun tram exposat, fins al cantó oposat (N) on una sirga i una nansa metàl·lica ajuden a grimpar fins al cim.

Retornem a la cara S on, per un ben definit corriol, anem a la dreta fins a creuar un evident collet des de on marxem vers el W (5).

Continuem recte quan, per la dreta, trobem l'altre camí de la Canal de la Revella i, poc més enllà, anem a l'esquerra, deixant el que s'enfila al Coll de Tanca.

Un poc evident corriol a mà esquerra baixa, en fort pendent, a les Casetes del Bofí.

Casetes del Bofí (867m)

O del Bofí. Gran balma obrada de la que en sorgeix una cova de 50 metres, morfològicament relacionada amb l'Avenc del Daví. Emprada a l'edat mitjana com a cleda o corral del mas homònim. També serví com a refugi durant les carlinades i amagatall de la moneda falsa fabricada als Òbits.

Retornem al camí principal i, marxant vers W, deixem a mà dreta un altre al Coll de Tanca. Anem al S revoltant la capçalera del torrent. A la bifurcació deixem el ramal de la dreta a la Font Flàvia i la carena dels Òbits, per prendre el de l'esquerra menys evident i més ombrívol.

Avenc del Daví (936m)

Al peu d'una alzina, senyalitzat per una estaca metàl·lica. Té una profunditat de 65 metres i és aixopluc de milers de ratpenats, motiu pel qual té restringit l'accés durant bona part de l'any.

Continuem vers el S a peu de cingle.

Els Òbits (996m)

La carena dels Òbits és la tercera cota del massís, després de la Mola i el Montcau, i termenal entre Sant Llorenç Savall, Matadepera i Mura. Al peu del cingle llevantí hi ha un conjunt de balmes, dues d'elles obrades.

Sembla que el nom prové de les sepultures (en llatí "obitus") que s'hi varen localitzar, datades entre l'època tardo-romana i alt-medieval.

Diversos documents referencien l'aprofitament de les balmes d'ençà el segle X. A la primeria del XVIII fou retir i oratori de n'Andreu Joan Rico "Bartomeu de Sant Llorenç del Munt", valencià austriacista i personatge influent durant la guerra de Successió.

Des de la segona meitat del segle XVIII a les balmes dels Òbits hi havia un mas en règim de masoveria de Can Pobla. Fou abandonat entre 1860 i 1865 i, durant la tercera carlinada, els republicans l'incendiaren per tal d'evitar que fos refugi dels carlins.

La balma més septentrional és coneguda com el "Cau de la Moneda" al descobrir-s'hi maquinària per falsificar moneda.

Continuem vers el W fins al camí entre el Coll d'Eres i la Mola que prenem a l'esquerra i seguim fins al Morral del Drac, rebutjant diversos camins a dreta i esquerra.

Morral del Drac (957m)

Segons la llegenda és on el comte Guifré ferí el drac de Sant Llorenç, que s'encauava a la propera Cova de Santa Agnès. La bèstia hauria anat a morir al Puig de la Creu, sobre Castellar.

A l'esquerra del camí a la Mola en prenem un altre (estaca indicadora) que, en fort pendent i entre llaçades, baixa per la Canal de Santa Agnès. Poc més avall, deixem a mà dreta el de la Font Soleia (estaca indicadora).

Cova de Santa Agnès (835m)

Lleugerament apartada a l'esquerra del camí, és una balma on s'hi conserva en estat semi-ruïnós una ermita d'estil gòtic i restes d'edificacions annexes. Se'n desconeix exactament l'origen, tal vegada fou cenobi de monges benedictines o estança de deodonades, sense vincle amb cap ordre. Documentada d'ençà la primera meitat del segle XIV, hi ha constància que l'habitaren o en tingueren cura diversos ermitans. Fou abandonada a les darreries del XVIII.

Retornem al camí principal per continuar-hi davallant. Ben aviat, a mà esquerra, surt un imprecís corriol que baixa a creuar la Canal del Trull. I poc després, a la dreta, el ben fressat camí de la Senyora.

Més avall, quan el pendent es modera, el camí s'eixampla. Després de creuar la torrentera, gira 90° a l'E i esdevé pista. Ignorem bifurcacions a esquerra i dreta. Per aquesta mà albirem, a l'altra banda del torrent, la Castellassa del Dalmau.

Poc abans de la Pinassa del Dalmau deixem el camí per un altre a l'esquerra que tot seguit es bifurca. El ramal de l'esquerra ens retornaria a la cruïlla per on a l'anada ens hem enfilat a la Cadireta. Prenem el de la dreta, passem pel costat del forn d'obra i, un camí per darrera del mas, ens mena fins a Sant Pere de Mur.

Sant Pere de Mur (538m)

Coneguda també com del Dalmau per la seva proximitat al mas, és una ermita d'origen romànic, consagrada al culte a primeries del segle XII. Molt modificada, ha perdut el seu absis on ara hi ha la porta d'accés.

Continuem camí pel costat d'unes feixes de conreu i, al cap d'uns 75 metres, en una bifurcació prenem el ramal de la dreta, en baixada (el de l'esquerra ens menaria al de la font del Daví a la Cadireta que hem fet a l'anada). En travessar el torrent trobem una pista que, seguint-la a mà dreta ens deixa al punt on a l'anada hem pres el camí del Daví.

Retornem sobre els nostres passos per sobre les Marines fins a l'aparcament.

- (1) A l'esquerra, seguint el Torrent del Daví s'ajunta una precària pista per la que retornarem.
- (2) A mà dreta hi ha d'haver un corriol que s'enfila directament a la Cadireta estalviant-nos una bona marrada. Des de dalt és molt evident i l'hem seguit un tros, però per baix no l'hem localitzat. Tal vegada ocult pel brançam d'una recent neteja del sotabosc.
- (3) L'origen del nom del Turó de les Nou Cabres, segons la llegenda recollida a la masia del Daví l'any 1929 per l'historiador i excursionista egarenc Salvador Cardús: Una cabra prenyada s'hauria enfilat al turó i, en no poder baixar-ne, va parir-hi. Ella i la descendència vegetaren al penyal durant molt de temps, escoltant-se els seus bels per tota la contrada. Fins que veïns de Sant Llorenç Savall varen rescatar-les encastant escales a la roca. Una altra versió atribueix el rescat a uns carboners que s'hi enfilaren encastant-hi ferros, per tal de talar-ne les alzines. Retornarem amb les nou cabres.
- (4) És una bona opció per fer dreuera si volem estalviar-nos la Morella i les Casetes del Bofí.
- (5) Un poc definit corriol a mà esquerra i unes fites, que ignorem on menen, indiquen la baixada per un esquenall.

